XI. ÉVFOLYAM
2. SZÁM
2017. FEBRUÁR
MEGJELENIK
HAVONTA

Nagy-Küküllő

„Nyelvében él a nemzet." – Gróf Széchenyi István

KÖZÉLETI ÉS KULTURÁLIS HAVILAP – INGYENES, MERT MEGFIZETHETETLEN

2. oldal
RMDSZ Hírek

3. oldal
Dsida Jenő eljött közénk

4. oldal
München óvárosának látnivalói

5. oldal
Emlékzarándoklat Medgyesről Kolozsvárra

6. oldal
A Magyar Kultúra Napja Medgyesen

7. oldal
A Magyar Kultúra Napja Medgyesen

8. oldal
Állampolgársági ügyintézés

Most segíthet Ön is!

Felhívjuk az olvasóink figyelmét arra, hogy a Medgyesi MADISZ 2017-ben is folytatni kívánja közösségépítő, kulturális tevékenységét a medgyesi és Szeben megyei magyarság érdekében.

A 2003/571-es adótörvény értelmében minden állampolgár rendelkezhet személyi jövedelemadója 2%-ról, amelyet olyan civil szervezetnek ajánlhat fel, amelynek tevékenységét támogatni szeretné. Amennyiben nem élnek ezzel a lehetőséggel, ez az összeg az államkasszába kerül.

Miért fontos az, hogy jövedelemadója 2 %-val a Medgyesi MADISZ-t segítse? Sok olyan helyzet adódik az év folyamán, amikor szervezetünk nem rendelkezik pénzforrásokkal és a saját zsebünkbe nyúlunk azért, hogy egy útiköltséget fedezzünk Medgyesről a megyébe, Kolozsvárra, akár Bukarestbe vagy Budapestre. Pályázati úton kizárólag egy adott projektre költhetünk pénzt, így ahhoz, hogy képviseljük a régió magyarságát, szükséges megjelenni és részt venni különböző megbeszéléseken, gyűléseken.

Az Nagy-Küküllő kulturális és közéleti havilap ingyenesen jut el 1300 medgyesi családnak, és 700 Szeben megyei vidéken élő családnak. Sokszor a borítékok árát, postai költségeket, nyomdai költségeket ki kell pótolnunk, ami főleg az év elején jelent gondot, amikor még nincsenek pályázati lehetőségek.

Ugyanakkor a www.medgyes.ro honlap szerkesztése, tördelése, cikkek megírása, javítását is önkénteseink végzik. Arculatváltást és átláthatóbb honlapot szeretnénk a város és a térség magyar ajkú olvasóinak biztosítani.

Szervezetünkben mindenki önkéntesen végzi munkáját, ezen egyelőre nem is szeretnénk változtatni, viszont egy pozitív visszajelzés lenne a közösség részéről az, hogy a jövedelemadó 2 %-át szervezetünknek ajánlanák fel és nem a bukaresti központi költségvetésbe kerülne, ahol ki tudja mire költenék. Jövedelemadójuk 2 %-ának felajánlásával munkánkat is értékelnék!

Kik segíthetnek? Akik 2016-ban fizetést kaptak vagy a nyugdíjasok akiknek a nyugdíja 1000 lej/hó felett volt.

A formanyomtatványt a helyi adóhivatalhoz vagy a Millennium-Házba kérjük eljuttatni legkésőbb május 20-ig.

Köszönjük mindazoknak, akik az elmúlt években éltek azzal a lehetőséggel, hogy személyi jövedelemadójuk 2 %-ával a Medgyesi MADISZ-t támogatták.

Balázs Botond, Medgyesi MADISZ elnök

Szülőföldön magyarul tamogatás

Szülőfölfön magyarul támogatási program indul idén is. Kik igényelhetik? Kik részesülnek a 320 lej értékű támogatásban?

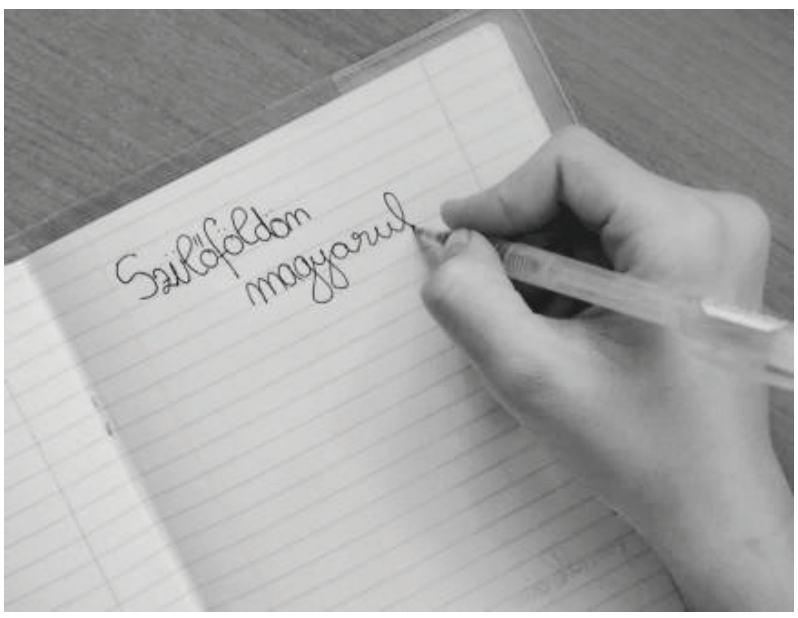

- azok az óvodáskorú gyerekek, akik a 2016/2017-es tanév kezdetétől Romániában működő akkreditált óvodában magyar nyelvű nevelésben vesznek részt,
- azok az általános- és középiskolás tanulók, akik 1998. augusztus 31-ét követő időszakban születtek és Romániában működő akkreditált oktatási intézményben alap- vagy középfokú tanulmányaikat magyar nyelven folytatják
- egyedi elbírálással részesülhetnek támogatásban, azok a diákok akik valamilyen magyar nyelvű fakultativ vagy opcionális magyar oktatásban részesülnek.

Bővebb infó: www.szulofoldonmagyarul.ro

A lap megjelenését támogatja:
RMDSZ
COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY
Készült a Magyar Kormány támogatásával
Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárság
Bethlen Gábor Alap

MEDGYESI MADISZ
C.I.Bratianu út 32 szám
Millenium Ház
551003 Medgyes
Szeben megye
Tel/fax:0269 832 657
www.medgyes.ro

RMDSZ Hírek

Porcsalmi Bálint: szolgálatra készen állok, a munkát vállalom és várom

„Egy olyan szerepet kell betöltenem, amire sosem vágytam, de mindig tiszta szívből tiszteltem, és olykor tartottam, féltem tőle. Ma azért állok az SZKT előtt – előttetek, hogy támogatásotokat kérjem – mindenek előtt a munkára, nem csupán a tisztségre. Nekem az a fontos, hogy maradhassak ügyvezető elnökként is az, aki vagyok: Bálint" – fogalmazott szombat délben a marosvásárhelyi SZKT-n Porcsalmi Bálint, akit Kelemen Hunor az RMDSZ új ügyvezető elnökének nevesített.

Az ügyvezető elnökjelölt az elmúlt években a világ számos részén politikusok munkáját segítette, kampányokat szervezett, szervezeteket épített, és mint mondja, tanácsadóként számára a legnagyobb luxus az volt, hogy őszinte lehetett, elmondhatta élesen, nem egyszer nyersen, amit gondol, amit szerinte tenni kell.

„Ma nem tanácsadóként állok itt, hanem politikai felelősséget vállalok. De az őszinte, egyenes magatartástól nem akarok megválni. És ha lehet ilyet kérni, akkor ezt várom el a Szövetség politikusaitól, helyi és megyei vezetőitől, központi és területi munkatársaitól is. Nyílt, egyenes beszédet. Számomra minden jó csapatmunka alapja ez. Hiszek abban, hogy csak így lehet eredményeket elérni."– nyomatékosított.

Beszédében elhangzott, ugyanazt a célt tartja szem előtt, amiért évek óta dolgozik: hogy 2019-re a Szövetség legyen a legmodernebb politikai szervezet Romániában, de akár a térségben is. „Én ezt komolyan gondolom, és ezt csak együtt tudjuk megvalósítani. Számomra az innováció nem csupán jobb számítógépeket, vagy több FB- reklámot jelent. Én azt vallom, hogy a szervezet életében az innováció elsősorban a tartalomra és a munkamódszerekre vonatkozik. Több munkát, és minden esetben jól előkészített, alapos munkát szeretnék. Valós együttműködésre van szükségünk! Kevesebb gyűlésre, de jóval több egyeztetésre és párbeszédre. Egy olyan rendszerre, amely a megfelelő döntéselőkészítésre, a pontos végrehajtásra, a nyomon követésre és számonkérésre épül." – hangsúlyozta az RMDSZ ügyvezető elnökjelöltje.

Az elkövetkező időszak terveit ismertetve Porcsalmi Bálint elmondta, csapatával, világos iránnyal, pontos feladatokkal, felelősökkel és határidőkkel összeállítják az ügyvezető elnökség munkatervét, ezt követően ellátogatnak minden megyei szervezethez, hogy közösen mérjék fel az igényeket, és összesítsék a feladatokat, napokon belül pedig megkezdik a májusi kongresszus előkészítését.

„Ma nem nekem kellene itt állnom. Egy más időben, más helyzetben, talán egy más, jobb világban ma Nagy Zsoltnak kellene itt állnia. De Zsolt nincs itt. Pontosan tegnap két éve annak, hogy őt börtönbe zárták, koholt vádak alapján, ártatlanul. Ő nekem azt mondta, hogy nyugodt szívvel vállaljam el a szövetségi elnök felkérését. Úgy fogalmazott, hogy magunk fajta emberek számára – akik munkát és nem tisztséget kérnek – ez a legszebb feladat az RMDSZ-ben."– mondta Porcsalmi, aki beszédének végén kijelentette, szolgálatra készen áll, vállalja és várja a munkát, ehhez pedig az SZKT támogatását kéri.

Folytatják a székely-szórvány partnerséget - megyék közötti kulturális együttműködésről egyeztettek Árkoson

A hetedik éve működő, eddig több száz programot felölelő Összetartozunk Székely-Szórvány Partnerségi Program keretében a hétvégén Kovászna Megye Tanácsa szervezésében, az Árkosi Felnőttoktatási Központban megyék közötti kulturális tevékenységekről egyeztettek a háromszéki, valamint Brassó, Fehér, Hunyad, Szeben és Máramaros megyei programfelelősök.

A szombati konferencián Grüman Róbert, Kovászna Megye Tanácsának alelnöke elmondta: „A székely megyék számára rendkívül fontos ez az együttműködés, amely során több kulturális rendezvényre kerül sor az év végéig a szórvány megyékben. A székely-szórvány program valódi közösségépítő, identitáserősítő partnerség, amelyet Kovászna Megye Tanácsa a továbbiakban is prioritásként kezel."

Az együttműködés eredményeképpen szeptemberben kerül sor Háromszéken a szórvány megyék kulturális értékeinek a bemutatására, ezzel is hozzájárulva a partnerség erősítéséhez.

Dsida Jenő eljött közénk

Péntek reggel, február 3-án Marosán Csaba, a Kolozsvári Állami Színház fiatal művészének Tarka-barka strófák című egyéni, Dsida Jenőről szóló előadásán vehetett részt a verskedvelő diáksereg a medgyesi Báthory István Általános Iskolában. A színművész a költő alakját elevenítette meg remek egyéni előadásában, amely során Dsida verseiből, levelezéséből és egyéb írásaiból hallhattak izgalmas részeket az érdeklődők. Az előadás a MADISZ szervezésével és támogatásával jött létre.

„Hallottunk-e egyebet évek óta, mint hogy meghalt a vers? Nagyképű, hamis pátoszú álpapok naponta mondanak halotti beszédet fölötte, s a két látó szemére megvakított, zaklatott ember már-már csakugyan hajlandó halottat látni az üres koporsóban. A vers a természettel egybeolvadó művészet, a legnagyobb, a legtökéletesebb, a rezgő emberi lélek minden sziromnál finomabb szövésű virága… Egyszerű és áhítatos, hívő lelkemnek hadd maradjon csoda, megmagyarázhatatlan, örökké titokzatos… Csak azt lássam, hogy sok, sok éhes ember van együtt, és kéri a verset, mint a kenyeret…!” – A medgyesi iskola egyik osztálytermében a költő álma vált valóra, sok versre éhes általános iskolás és licista gyűlt össze, figyelmesen hallgatva Marosán Csaba előadását.

Az élő irodalomóra folyamán Dsida Jenő versei, levelei és egyéb írásai révén a diákok betekintést nyerhettek a költő életének emlékezetesebb eseményeibe. Elsőként megidézte Dsida visszaemlékezése alapján iskolai éveinek szigorú magyartanárát, Juhász Pétert, aki ráébresztette a magyar nyelv szépségeire. Dsida nagy tisztelettel és szeretettel emlékezik vissza rá: „Tőle tanultam meg, hogy a Jóisten nekem adományozta a világ leggyönyörűbb nyelvét, s általa tanultam meg azt is, hogy a magánhangzóknak színűk, a mássalhangzóknak keménységük és durvaságuk, simaságuk és érdességük van. Hogy a szavak lehetnek szögletesek vagy gömbölyűek, édesek vagy keserűek, hogy egy körmondat úgy lebeghet a levegőben, mint arányos testű, kiterjesztet szárnyú sasmadár”.

Szó esett Dsida pártfogójáról, Benedek Elekről is, Marosán Csaba egy valóságos apa-fiú kapcsolatot mutatott be egy korabeli levél által. Majd bepillantást nyertek a diákok a kolozsvári Pásztortűz irodalmi folyóiratnál eltöltött évekről, valamint Móra Ferenccel ápolt szoros barátságáról. Az előadás során kiderült az is, hogy Kosztolányi Dezső nagyon szerette Erdélyt, aki Tamási Áron műveit méltatva hangsúlyozta, hogy a magyar irodalom egységes, nincs külön erdélyi és magyarországi ága.

„Vagy félezernyi dalt megírtam/ s e szót: magyar,/még le nem írtam./ Csábított minden idegen bozót,/ minden szerelmet bujtató liget./ Ó, mily hályog borult szememre,/hogy meg nem láttalak,/ te elhagyott, te bús, kopár sziget,/ magyar sziget a népek Óceánján!” (részlet) Kimaradhatatlan része volt az előadásnak az évtizedekig elhallhatott Psalmus Hungaricus (Magyar zsoltár) című verse, amit az 1936-os marosvécsi írótalálkozón olvasott fel első alkalommal a résztvevőknek, könny volt mindenki szemében. Majd felállt Kós Károly, barázdás arcán hullottak a könnyek, odament Dsida Jenőhöz, megölelte, és azt mondta neki: „Te taknyos, hogy mersz ilyen szépet írni!” Az első világháborút követő nemzettragédia és fiatalkori szívbetegsége rányomta bélyegét az életművére. A részvét, a szenvedőkkel való együttérzés költője volt, aki szeretettel fordult mindenki felé. Visszatérő témái a hazaszeretet, a mély katolikus vallásosság, a szerelem és a halálfélelem.

Természetesen nem maradtak ki a szerelemről, házasságról szóló versei, levelei sem, amelyeket feleségének, Imbery Melindának címezett. A „csendes, vézna, sápadt szőke leányzó” menyasszonya, majd felesége lett. Dsida Jenő szeretett volna sokat utazni feleségével, látni Párizst, New Yorkot, de anyagi körülményei csak annyit engedtek meg, hogy nászútjukat Debrecenben töltsék. Álmai közt szerepelt a Baumgarten-díj elnyerése is, de kívánsága nem teljesült, nem teljesülhetett, ugyanis 1938-ban meghűlt, és bár hónapokig kezelték a kolozsvári kórházban. 1938. június 7-én hunyt el, a búcsúszertartást Márton Áron kanonok-plébános végezte a Házsongárdi temetőben.

Marosán Csaba remek előadásával sok kisdiák szívébe lopta be az élővé varázsolt költőt, azzal nem titkolt céllal, hogy felkeltse az érdeklődésüket a magyar költészet eme géniusza iránt. A kiváló előadást tapssal jutalmazta a hálás diáksereg.

Papp Gyula Attila

München óvárosának látnivalói

Sajnos olyan időket élünk, melyben az események nagyon befolyásolják választásainkat és utazási terveinket. Gondolok itt például Törökországra (ahol nagyot zuhant a nyáron a turizmus a sok robbantás után), Franciaországra (párizsi vagy a nizzai merényletek vették el sokak kedvét az ideutazástól) vagy éppen arra a városra, melyről a következőkben fognak olvasni. A müncheni Tageszeitung október 13 kiadása arról számol be, hogy az utóbbi hónapokban folyton csökkent a turisták száma a juliús 22-én megtörtént Olympia bevásárlóközpont előtti lövöldözés miatt, melyben 9-en vesztették életüket. Egy másik következménye ennek az volt, hogy például augusztusban, mely az év egyik legjövedelmezőbb hónapja szokott lenni a vendéglátó iparnak, 29% esett vissza a foglalások száma. Cikkem nem arról szól, hogy mindezek ellenére, el kell látogatni Münchenbe, hanem arról, hogy ez a vendégszerető város megérdemel egy esélyt. Az tény, hogy a közbiztonság első látásra romlott az utóbbi hónapokban, viszont ha jobban megfigyeljük, akkor sok helyen lehet látni rendőrséget, főleg a kulcsfontosságú helyeken, mint például a reptéren vagy a vonatállomáson. Ez utóbbi volt az a hely, ahol a sok gyanus kinézetű, lézengő ember egy kellemetlen hatást keltettek, ezért ha tehetik, inkább kerüljék ezt a zónát.

Münchenben harmónikusan férnek meg egymás mellett a régi és az új, a hagyományok és a modernség. Három nagy kategóriára lehet felosztani bajorország fővárosának nevezetességeit: történelemkedvelőknek ajánlott az óváros és környéke, sportrajongóknak az Olimpia park és Allianz Aréna, a BMW Világ és múzeum pedig az autósok felejthetetlen élménye lehet. A mostani cikk az első kategóriáról szól.

Könnyen el lehet jutni bármivel németország harmadik legnagyobb és egyben leggazdagabb városába, legyen az személygépkocsi, vonat vagy repülő. Aki az utóbbit választja, annak tudni kell, hogy a város reptere Franz Josef Strauß, innen általában a Lufthansa repül, de a fapadosok rajongói sem kell elkereredjenek, ugyanis a 110-re levő Memmingenbe (nem hivatalos neve München West) is vannak járatok, ahonnan 20 euróba kerül a jegy a városig. Autóval elég jól lehet közlekedni a városban, de a nagy távolságok és kényelem miatt inkább a metrót és a gyorsvonatokat (Schnellbahn, S-Bahn) válasszák. Napi vagy heti bérletet lehet vásárolni, mely minden járműre érvényes, arra még azért figyelni kell, hogy hány körre akarnak jegyet vásárolni (az óváros nevezetességei pl. az 1 és 3 körök között vannak, ára ennek kb. 17 euró egy hétre).

Kiindulópontnak a Mária teret vehetik (Marienplatz), innen könnyen el lehet sétálni bármelyik látnivalóhoz. A tér legkiválóbb épülete a neogótikus stílusú Városháza (Neues Rathaus), melynek tornya 85 m magas. Délben 12-kor és délután 17-kor harangjátékot lehet itt látni és hallani, mely valódi műsornak számít és mindig nagy tömeg gyűl ezért a téren össze. 43 harang és 32 rézfigura vesz rész ebben a kétemeletes játékban, a felső szinten egy lovagi torna, az alsón pedig kádárok tánca látható. A tér közepén Mária oszlop található, a tetején levő szobor aranyozott, Máriát ábrázolja kezében Jézussal és egy jogarral. Talapzatán négy allegórikus figurát lehet látni, melyek a pestist, éhinséget, háborút és eretnekséget képviselik. A Régi városháza (Altes Rathaus) a szomszédja az újabb társának, amit ma látunk sajnos csak egy másolata az eredetinek, a többi sajnos a II. Világháborúban megsemmisült. Csupán egy terem maradt épen, az újjáépített részekben pedig a Játékmúzeum található. A múzeum közelében van a Szent Péter templom (Peterskirche), mely a legenda szerint idősebb a városnál és ahol azok a szerzetesek éltek akikről a város az elnevezését kapta: „zu den Mönchen" (ahol a szerzetesek élnek). A szomszédban levő élelmiszerpiac (Viktualienmarkt) meglátogatása azért lehet érdekes, mert mindent meg lehet találni benne amit szem-száj kíván és ha még azt is rátesszük, hogy a 19. sz. óta létezik, akkor a kötelező látnivalók listáján kell szerepeljen. A templomok közül még megemlíteném a gótikus és barokk stílusjegyeket ötvöző Szentlélek templomot (Heiliggeistkirche), az Asam-fivérek templomát (Asam Kirche), a reneszánsz Szent Mihály templomot (Michaelskirche) vagy a Szent Anna templomot (Damenstiftskirche). Mégis a leghíresebb müncheni templom a zöldkupolás, ikertornyos Miasszonyunk templom (Frauenkirche), amit inkább távolról lehet megtekinteni, hiszen annyira körbe van építve, hogy egyetlen fotót sem lehet róla egészben készíteni. A belvárost egy védőfal vette valamikor körül, a ma is látható kapuk a Karlstor, Sendlinger Tor és Isartor (mindezeket könnyen meg lehet találni a metróállomások segítségével).

A múzeumjároknak is van amiből választani, csak legyen elég idejük: három nevezetes képtár (Alte Pinakothek, Neue Pinakothek és Pinakothek der Moderne), Zsidó Múzeum, Művészet Háza, Nemzeti Bajor Múzeum, Nemzeti Egyiptomi Művészet Múzeum és a sort még lehetne folytatni.

Ha mindezek után elfáradnak, 2 ikonikus jellegű helyet ajánlok: sörözzenek egyet a Hofbräuhausban vagy kávézzanak az Alois Dallmayr Feinkostban (mindkettő nagyon közel található a Marienplatzhoz). A Hofbräuhaus nem más mint a világ leghíresebb és legrégibb sörfőzdéje, 1589-ben volt alapítva, akkor még csak barna sört gyártottak. Az italt kivételesen csak a nemeseknek gyártották, de mindez 1828-ban végképp megváltozott, ekkor vált igazán népszerűvé. Ha megéheznek megkóstólhatják az óriás méretű perecet vagy a fehér kolbászt (Weißwurst), a jó hangulatért pedig a bajor zenét játszó zenekar felelős. Évente 4 millió látogatóval büszkélkedik, nagy részét a vendégeknek turisták teszik, éppen emiatt az árak borsosnak tünhetnek. A Dallmayr kávézó (igen, arról a kévámárkáról van szó) egy másik egyedi hely: az 1700-ban nyitott bolt földszíntjén a legdrágább sajtfélék, gyümölcsök, italok, csokik, ajándékok közül lehet válogatni, az emeleten viszont egy régies hangulatú kávézó várja vendégeit.

Tóth Zoltán

Emlékzarándoklat Medgyesről Kolozsvárra

Autóbuszos zarándoklattal rótták le kegyeletüket a medgyesi polgárok azon 5000 Szovjetunióba elhurcolt kolozsvári magyar civil emléke előtt, akik több évet szenvedtek a vörös diktatúra kényszermunkatáboraiban. A foglyul ejtett magyarok több mint egyharmada nem élte túl a szibériai hideget, az állandó éhezést, az embertelen körülményeket. A magyar kormány által meghirdetett GULÁG-GUPVI Emlékév jegyében elnyert pályázati támogatás által január 28-án a Millennium-Ház elől indultak az emlékzarándoklat tagjai, hogy fejet hajtsanak az ártatlanul szenvedettek, elpusztultak emléke előtt. Történészek számításai szerint Erdélyből mintegy 20 ezer magyar civilt hurcoltak el a Szovjetunióba, akik 1944-1953 között éltek fogolyként kényszermunkatáborokban.

A medgyesi zarándokokat dr. Murádin János Kristóf egyetemi tanár fogadta a Sapientia Erdélyi Tudományegyetem épületében, ahol vetített képes előadásban mutatta be az 1944 utáni történéseket, kiemelve az erdélyi magyarságot ért veszteségeket, amely által a kolozsvári és tordai magyarok lélekszáma megtizedelődött. Dr. Murádin János Kristóf még egyetemi hallgatóként szembesült azzal, hogy az 1944-es szovjet deportálások témája gyakorlatilag feldolgozatlan. Több éves munkájának köszönhetően nyílt meg tavaly ősszel az a tárlat, amely a fogolytáborból hazaérkezők emléktárgyait mutatja be a látogatóknak. Az érdekfeszítő előadás után dr. Murádin János Kristóf a medgyesieknek egy még érdekesebb tárlatvezetést tartott: fényképek, kézzel festett cigarettatartók, magyar címeres csajkák, színes rajzokkal díszített levelek és üdvözlőlapok, különböző tábori szuvenírtárgyak fogadták a távolról érkező látogatókat. Szinte minden egyes kiállított tárgy történetét megismerhették a medgyesi zarándokok, amely által megelevenedtek a kényszermunkatáborok szomorú hétköznapjai, a messze távolban töltött ünnepek reménysugarai. A kiállítást látni kell, a donyecki szénbányából származó lapátot („Sztálin szíve") meg kell fogni, a katonai faláda mélyére kell nézni… A hideg barakkban egy pokróc alatt édesapáddal, aki hajnalra visszaadta lelkét a Teremtőnek – mai ember számára elképzelhetetlen szenvedésekről beszélnek eme tárgyak.

A medgyesiek sem érkeztek üres kézzel. Nagy Ferenc elhozta dr. Murádin János Kristófnak annak a közel félszáz áldozatnak a névsorát, akik a foksányi gyűjtőtáborba való szállításuk közben betegedtek le annyira, hogy Medgyesen hagyták őket, és később a kórházban hunytak el. A kolozsvári magyar civileket ott fogdosták össze, ahol találták éppen őket. Volt olyan eset, hogy a bombázást követő tetőjavításról parancsolták le apát és fiát, és már vitték is. Az sem számított, ha 13 éves volt a fiúgyermek. Az embereket marhavagonokba tuszkolták, úgy megtöltve azokat, hogy moccanni sem lehetett. A kényszermunkára hurcolt polgárokat ugyanúgy hadifoglyoknak tekintették, mint a fogságba esett honvédeket és német katonákat. Dr. Murádin János Kristóf elmondta, hogy a fogságba ejtettek családja legtöbb esetben csak hosszú idő után kapott valami életjelt hozzátartozójukról – közel egy évig még egy levelezőlapot sem küldhettek haza –, de ebben a tomboló embertelenségben akadtak pozitív példák is. Ilyen volt Kolozsi Gergely István esete is, akiknek a Foksány felé haladó szerelvényből kidobott kis cédulái közül az egyiket egy medgyesi román lány megtalálta, és saját kezűleg írt levelével együtt elküldte a megadott címre. Kiss Csaba, balázstelki református lelkész elmondta, hogy a közhiedelemmel ellentétben Dél-Erdélyben is voltak fogolyszedések, egy kilencvenes éveiben járó idős hölgy, aki túlélte a szovjet fogság nehéz éveit éppen az ő gyülekezetének tagja, aki szintén sokat elmondhatna a szörnyűségekről. Gazdag Sándor a szászok elhurcolásáról emlékezett meg, a német közösség tagjai közül még a háború lezárását követő években is sokakat elvittek „málenkij robotra".

A túlélők hosszú évtizedeken keresztül még családi körben sem mertek a szovjet kényszermunkatáborokban és lágerekben átélt szenvedésekről beszélni, hiszen a kommunista diktatúra idején ezért börtön járt, sőt a hírhedt Szekuritáte emberei fel is keresték őket és megfenyegették sokukat: ha beszélni mernek a fogságról, akkor elviszik a család minden tagját. Generációk nőttek fel úgy, hogy semmi fogalmuk nem volt a magyarság huszadik századi történelmének eme tragédiájáról. Dr. Murádin János Kristóf külön örömét fejezte ki, hogy a medgyesi zarándokok között szép számban képviseltette magát a diákság is. Balász Botond, a medgyesi MADISZ ifjúsági szervezet elnöke elmondta, hogy a 20. századi diktatúrák mind súlyos tapasztalatot hagytak ránk, amelyhez ártatlan emberek milliós nagyságrendű elhurcolása és megsemmisítése fűződik. Minden meghurcolt és elpusztított emberre emlékezni kell, mert nincs különbség áldozat és áldozat között.

A tárlat megtekintését követően a medgyesi zarándokok dr. Murádin János Kristóf kíséretében kilátogattak a Házsongárdi temetőben található emlékműhöz, ahol elhelyezték a kegyelet koszorúját. A megemlékezés egyperces néma főhajtással ért véget. Az emlékzarándoklat a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékéve alkalmából Magyarország kormányának részéről az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő és a Gulág Emlékbizottság támogatta.

Papp Gyula Attila

A Magyar Kultúra Napja Medgyesen

A Romániai Magyar Dalosszövetség, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) és a medgyesi történelmi magyar egyházak szervezésében január 21-én, szombat délután folytatták azt a hagyományt, amelynek keretében az erdélyi magyar szórványtelepülések valamelyikében rendeznek ünnepi előadást a Magyar Kultúra Napja alkalmából. A tavalyi besztercei hangverseny után idén ismét, egy elsősorban az erdélyi szászság számára egykoron fontos városba, Medgyesre látogattak el a fellépő énekkarok. Hallhattuk a Medgyesi Ökumenikus Magyar Énekkart, a Magyarfenesi Vegyeskart és a Kolozsvári Guttman Mihály Pedagóguskórust is. Közreműködött Vetési Nándor színművész és ft. Szőcs Csaba, a Verbum kiadó igazgatója. A műsort Kodály Zoltán és Szent László emlékére és szellemében szervezték meg.

Délelőtt a Millennium-Házban fogadták a vendégeket, akiket Csifó Levente, a Szeben megyei EMKE elnöke köszöntött, bemutatva a medgyesi művelődési központban működő és tevékenykedő szervezetek képviselőit: Balázs Botond MADISZ-elnököt, Lukács Leventét, a Gyöngyvirág Néptánccsoport vezetőjét, illetve Fábián Katalin földrajztanárnőt. A csoport tagjainak dr. Búzás Árpád mérnök, helytörténész mutatta be a várost egy rövid séta keretében, ismertetve annak történelmét, építészeti örökségét.

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük meg január 22-én, annak emlékére, hogy – a kézirat tanúsága szerint – Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le Szatmárcsekén a Himnusz kéziratát. Az évfordulóval kapcsolatos megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk évezredes hagyományainknak, gyökereinknek, nemzeti tudatunk erősítésének, felmutassuk és továbbadjuk a múltunkat idéző tárgyi és szellemi értékeinket. Délután négy órától a medgyesi római katolikus plébániatemplom megtelt érdeklődőkkel, akiket ft. Babota Tibor plébános köszöntött, aki elmondta, hogy Tóth Guttman Emese – a Romániai Magyar Dalosszövetség elnöke – ötlete volt, hogy idén Medgyesen lépjenek fel a kórusok a Magyar Kultúra Napján. Babota Tibor reményét fejezte ki, hogy az ünnepi találkozás egy jó kezdet ahhoz, hogy a jövőben gyümölcsöző kulturális kapcsolatok alakuljanak ki, és már körvonalazódtak olyan elképzelések, miszerint a kolozsvári pedagógusok kórusa a magyarfenesi énekkarral együtt az erzsébetvárosi örménykatolikus templom búcsúján ismét ellátogasson a Nagy-Küküllő partjára.

Az ünnepi rendezvényt megtisztelte jelenlétével dr. Széman Péternek, az EMKE országos elnöke is, aki megosztotta kultúranapi gondolatait a közönséggel.

- 1000 év magyar örökségének felfedezése vár reánk, ezer keservben, örömben, harcban és diadalban eltöltött izgalmas év emlékeiben kell keresnünk a választ arra, mit jelent számunkra a korábbi korok nagyjainak évszázadokkal, vagy esetleg csak évtizedekkel ezelőtt örökül hagyott üzenete. (…) Mi is az tehát, amit örökségbe kaptunk? Magát a világot – mindenestül – beleértve önmagunk látásmódját is. Az ember ebben a világban csak azt látja, amit megtanult látni. Világunk egésze olyan, mint egy mítosz, leírása pedig a szimbólumok rendszere. Ezek által értelmezzük a világot, alakítjuk kapcsolatainkat. Mindezt pedig csak örökölni lehet, szoros összefüggésben azzal, amit múltnak és hagyománynak, de legfőbbképp önmeghatározásnak tekintünk. Ezt kell megtanulnunk látni. Látásunk, értelmezésünk, alapvető kapcsolataink alakításának az alapja pedig az anyanyelv, amely nélkülözhetetlenné teszi számunkra a másik embert. Ezért oly pusztító, egyre inkább önpusztító az az értékmeghatározás, amelynek középpontjában kizárólag az egyén, az emberi személy kultusza áll. Eljutottunk azonban arra a pontra, amikor már mind többen gondoljuk úgy, hogy a nemzeti kulturális örökséget, a nemzeti értékrendet és identitást csakis az értékőrzés és műveltségterjesztés mentheti át a XXI. század következő évtizedeibe, az egyetemes kultúrába – hangsúlyozta az EMKE országos elnöke, azt tanácsolva a hallgatóságnak, hogy határozott meggyőződéssel mindig a jövő érdekében munkálkodjanak és a hangzatos jelszavak és lármás ígérgetések helyett a Kárpát-medence teljes emberét testesítsék meg.

A köszöntőbeszédek után Vetési Nándor színművész elszavalta Kölcsey Ferenc Himnuszát, majd egymást követő sorban felléptek a kórusok: a Medgyesi Ökumenikus Magyar Kórus Stefán Tünde karnagy vezetésével, a Magyarfenesi Vegyeskar Tóth Guttman Emese vezényletével, végül a kolozsvári Guttman Mihály Pedagóguskórus, amelyet Bedő Ágnes dirigált. A kórusok több Kodály-művet is előadtak, Vetési Nándor három vers előadásával idézte meg a zeneszerző, zenetudós emlékét.

Ft. Szőcs Csaba, a Verbum kiadó igazgatója Szent László királyról tartott előadást, amelynek gerincét Prohászka Ottokár püspök „A csatabárdos Szent a mi nemzeti ideálunk” írása adta: „A magyar kereszténység eszménye Szent László. Benne virágzott ki jellemző típussá a magyar kereszténység; benne forrt össze a keresztény szentség a nemzeti szellemmel. Addig a kereszténység idegen földbe ültetett fa volt; öntözte azt István könnyeivel, a hithirdetők keresztvízzel, a vértanúk vérükkel: meg is fogamzott, de még nem gyökeresedett meg úgy, hogy magába tudta volna szívni a föld sajátos elemeit, s az elemek szerint színt, alakot, életet ölteni. (…) Szent László nem tanít; ő nem apostol; de ő küzd, harcol és győz a kereszténységért. A nép hajlamait, harci hagyományait, bátorságát, vitézségét lépteti be az eddig inkább csak tűrő, szenvedő, csöndes megadású kereszténységbe, és ezzel vezeti be az egyházat a magyar népéletbe. A népnek ugyanis a hős, a dalia, a vitéz harcos tetszik. Az ősi dicsőség pogány egén ott ragyogtak a hősök; a magyar kar, a bátor szív, melytől egy világ reszketett, nem szűnt meg lelkesíteni a népet, s eddig ez mind hiányzott a kereszténységben; az emberek meg voltak ugyan keresztelve, de a nép még nem. A nemzet akkor

válik keresztténnyé, mikor eszményeit keresztelik meg. A régi vitézséget Szent László tüntette föl önmagán; e jellemvonása által szívén ragadta meg a nemzetet; öröme és eszménye László lett; dicshimnuszt zeng a legenda róla; alakjába beleszövődik a nemzeti lelkesülés minden nagy gondolata s meleg érzelme. A kereszténység ezentúl már nemzeti életté, a keresztény király a nép hősévé vált. Szent István koronája a hős Szent László fején a keresztény királyságnak s e királyságot megalapító vallásnak szimbóluma lett, mely minden más csillagot elborít, mely vízválasztó magaslatot von Szent László kora óta a pogány és a keresztény Magyarország közé. Ez az a férfiú, aki alatt Magyarország végleg kivívta függetlenségét s belső békéjét, aki alatt nagyot haladt polgári s egyházi szervezkedéseiben s hatalommá vált Kelet-Európában."

Szent László életét harcok töltötték ki, küzdött némettel, göröggel, besenyővel, kunnal, küzdött úgy, ahogy a korabeli magyar szerette, s a keresztény korban még meg nem érte. Vállal magasabb volt mindenkinél, s ahol bárdja lecsapott, onnan az ellenség fejvesztve menekült. Megjelenése a győzelem biztosítéka s az Isten kegyelmének záloga volt. Cselekedeteit csodák kísérték, bárdjában, kardjában természetfölötti erő nyilatkozott meg. Kettéhasadt a sziklabérc, hogy a tátongó örvény elválassza őt üldözőitől; arany és ezüst pénz értéktelen kövekké váltak, hogy vitézeit az ellenség üldözésétől el ne vonja; ő röpítette el a nyílvesszőt, mely ahol lehullott, megmutatta a pestis ellen Szent László füvét.

- Szent László dicsőséges alakja rámutat a nemzet életében érvényesülő vallásosságra. A vallás élet legyen, nemzeti élet is legyen. Tegyük nemzetivé a keresztény erkölcsöt, azt a szigorú, tiszta erkölcsöt, melyet Szent László élt s a törvényeiben védett; természetesen nem a betű, hanem a szellem szerint. Tartsuk meg a népnek életében érvényesülő szent hitet; legyen vallásosság nemzeti jellegünk – zárta gondolatait ft. Szőcs Csaba. Az ünnepség nemzeti imádságunk eléneklésével zárult, az énekkarok és a közönség tagjait a medgyesi plébánián szeretetvendégség várta.

Papp Gyula Attila

Támogatók

EUROTAS KFT
Aurel Vlaicu utca, 94 szám
Tel: 0369/449726;
0743090906; 0743090938;

- GUMIABRONCSOK, VAS- ÉS ALUFELNIK MINDEN AUTÓRA VERHETETLEN ÁRON!
- GUMISZERVÍZ: SZERELÉS, EGYENSÚLYOZÁS, VULKANIZÁLÁS.

Birou Logistica MEDIAS : str. A. Vlaicu nr.106, 0744-588936,
Tel&Fax 0269-448049 Centru Tehnic SIBIU
str. St. cel Mare nr.102A, 0744-588369, Tel&Fax 0269-235549
web site : www.techservice.ro, e-mail : medias@techservice.ro

ISO 9001 SCert Certified quality system

ADEZIVI, ETANSANTI,
RULMENTI, CURELE, SCULE
ECHIPAMENTE SI
CONSUMABILE
INDUSTRIALE
TECH SERVICE

"Jelenlegi presztízsünket volt diákjaink sikere támassza alá!"

Levy Car
SCOALA DE ŞOFERI

Sc. Levy Car Srl.
Medgyes, Lucian Blaga u., 2. sz.
Tel/Fax: 0369 434 443
Mobil: 0771 250 329

audio expert
Sună bine!
www.audioexpert.ro

RO - 551026, Mediaș
Str.I.Ghe.Duca, nr.32, et.1
Telefon/Fax: 0269-834.422
Mobil: 0740-063.748
E-mail: info@audioexpert.ro

BRUTĂRIA Eldi PÉKSÉG

bmt TRANS CONSTRUCT MEDIAS

MEDGYES
Szebeni út, 174 A szám
Tel. 0269 838 241
Fax 0269 806 242
e-mail:
office@bmttransconstruct.ro

Ingyenes magyar állampolgársági ügyintézés

Az Eurotrans Alapítvány alkalmazottai támogatást nyújtanak mindazoknak, akik az egyszerűsített honosítási eljárásban szeretnének részesülni.

- Összeállítjuk az igénylő magyar állampolgársági kérelmét

- Elkészítjük a szükséges fordításokat és fényképeket

- Mindezeket díjmentesen és a legrövidebb idő alatt

Állunk rendelkezésükre a Millennium-Házban, hétköznap 8. és 16. óra között.

Bővebb információkért keressenek a 0269 832 657 telefonszámon.

HONOSÍTÁSI OKIRAT

EUROTRANS ALAPÍTVÁNY

A SZERKESZTŐSÉG

Nagy-Küküllő

Főszerkesztő:
Fazekas Attila

Felelős szerkesztő:
Balázs Botond

Főmunkatársak:
Kémeri Attila, Márton Zsófia, Nagy Irén, Tóth Zoltán

Technikai szerkesztés:
Balázs Botond

Korrektúra:
Papp Gyula Attila

Lap - arculat imázs:
Bukur Tamás

Megjelenik havonta a Medgyesi MADISZ gondozásában.

A lap elektronikus formában is olvasható a www.medgyes.ro honlapon.

Postacím:
Szeben megye, Medgyes, I.C. Brătianu út, 32-es szám, i.sz. 551003

E-mail:
madisz@medgyes.ro

Nyomdai kivitelezés:
S.C. Tipo Trib S.R.L
ISSN - 2277 0115
Példányszám: 2000, Tiraj: 2000